

for et fagligt kvalitetsløft af uddannelserne og for udviklingen af institutionerne til regionale udviklings- og videnscentre, herunder som centre for praksisrelevant viden og formidling til brugere og aftagere i regionen.

Regeringen fremsætter i starten af året lovforslag om dannelse af en ny institutionsform for fortrinsvis mellemlange videregående uddannelser, *Centre for Videregående Uddannelse* (CVU). Den nye institutionsform skal gøre det muligt at etablere fagligt bredere og mere bæredygtige uddannelsesmiljøer, der er rustet til at sikre et tæt samspil mellem uddannelserne samt et regionalt samspil mellem uddannelsesmiljøet og de professioner og arbejdsområder, som centret uddanner til. I lovforslaget lægges der vægt på, at CVU-etableringer, som i øvrigt sker på frivillig basis, må tage udgangspunkt i de nuværende institutioner som uddannelsessteder og bevare den styrke, som disse besidder.

Regeringen fremsætter samtidig forslag om etablering af et nyt universitet, *Danmarks Pædagogiske Universitet* (DPU), som samler og danner ramme for en styrkelse og et kvalitetsløft af den pædagogiske forskning. Forslaget indebærer en regionalisering af efter- og videreuddannelsesopgaver til og med diplomniveau til CVU'er.

De korte videregående uddannelser har hidtil været præget af et stort antal meget specialiserede og snævert rettede uddannelser, spredt på mange uddannelsessteder. Flere af uddannelserne har ikke opnået tilstrækkelig anerkendelse til at give videre uddannelsesadgang, hvilket har ført til uddannelsesmæssige blindgyder.

Med reformen af de korte videregående uddannelser, som blev påbegyndt ved lov i 1997, sigtes mod at afløse de mange uddannelser med færre bredere kompetencegivende uddannelser med en tydeligere og stærkere profil. De 75 forskellige uddannelser afløses således fra den 1. august 2000 af 13 nye uddannelser.

Reformen af de korte videregående uddannelser (KVU) betyder en regional samling af uddannelserne i færre, men bredere og stærkere uddannelsesmiljøer for derved at skabe et bedre grundlag for, at uddannelsesinstitutionerne kan fungere som spydspids for regionen. I udbudsplaceringen af uddannelserne er det søgt at sikre, at der sker en hensigtsmæssig regional dækning af uddannelsesudbuddet. Det har således været målet, at der i alle regioner findes et bæredygtigt uddannelsesmiljø, som tilgodeser ønsket om større og stærkere uddannelsesmiljøer

og en hensigtsmæssig uddannelsessammensætning på KVU-området.

Der er regioner eller geografiske områder, der er særligt svagt stillet generelt eller i forhold til visse typer af uddannelser. For disse områder er det relevant, at der gennemføres såkaldt *forlagt undervisning* for at opnå den ønskede regionale spredning af uddannelsesudbuddet.

Erhvervsskolernes fremtidige institutionsmæssige struktur vil blive taget op i en redegørelse om erhvervsskolernes struktur i foråret 2000. Oprettelsen af akademier, som kan understøtte processen med at etablere kraftfulde regionale centre inden for KVU, vil også blive behandlet heri.

Adgangen til *kulturelle aktiviteter* har også betydning for befolkningens levevilkår og dermed de regionale udviklingsmuligheder. Af de samlede offentlige udgifter til kultur bruges 60 pct. i kommunerne, mens 40 pct. af udgifterne afholdes af staten.

Hvor de kommunale kulturudgifter er fordelt bredt geografisk, falder den største del af de statslige drifts- og anlægsudgifter til kulturinstitutioner og kunstneriske uddannelser i Hovedstadsområdet, i og med at de store nationale kulturinstitutioner af historiske årsager er placeret her. Udgifterne til kunststøtteordninger mv. fordeles derimod primært uden for Hovedstadsområdet, hvilket også gælder tilskud fra Lokale- og Anlægsfonden, hvor mere end 90 pct. af tilskuddene fordeles til provinsen.

Med den nye lov om *regionale kulturaftaler* kan kulturministeren indgå frivillige fireårige aftaler med amtskommuner og kommuner. Den enkelte aftale skal dels fastlægge et samlet statstilskud til de aktiviteter, som aftalen omfatter, dels fastlægge målsætninger for disse aktiviteters omfang, kvalitet og indhold samt den kommunale egenfinansiering. Hermed overlades både initiativ og beslutningskompetance til regionerne.

4.4. Transportinfrastrukturen

Transportinfrastrukturen har betydning for de økonomiske og erhvervsmæssige udviklingsmuligheder både for landet som helhed og for de enkelte regioner. Det er således afgørende for den regionale udvikling, at alle egne i landet har en god tilgængelighed.

De store investeringsprojekter er spredt ud over landet. Projekternes størrelse betyder dog, at investeringsaktiviteten i de enkelte regioner